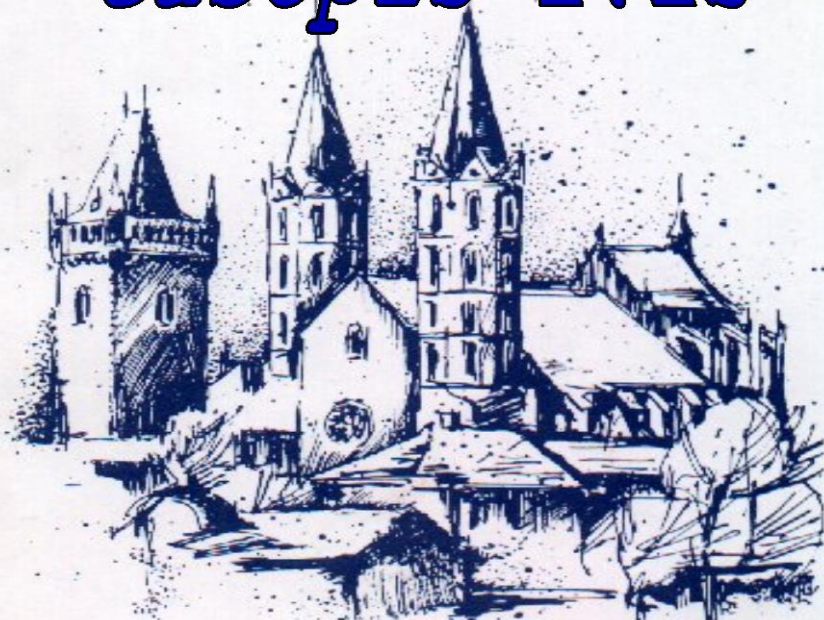

DVOJKA

časopis 2. ZŠ

3. číslo únor 1999

dvojka

Zprávy redakce

Hlavní událostí tohoto a minulého měsíce byl lyžařský kurz sedmých tříd a jednodenní výlet třetááků na hory, proto bude toto číslo převážně zimní. Z obou akcí jsou v tomto čísle příspěvky. Dále také probíhá soutěž **O nejlepší symbol - logo naší školy**. Proto může své výtvary předávat panu učiteli Hradeckému, nebo je můžete vhazovat do našeho boxu před sborovnou.

Pokud chcete přispět do příštího velikonočního čísla svými články, reportážemi, postřehy atd. uzávěrka je 31.3.1999.

Na vydání 3. čísla **DVOJKY** se podíleli:

techničtí redaktoři : Michal Adamec

Petr Doubrava

Jakub Mierva

Miloš Krupka

zpravodajové

: Jiří Černý 9.B, Aneta Trnková, 9.B

Petr Král 9.B, Jiří Váňa 9.B,

Katka Slavičková, 9.B

Veronika Říhová, 9.B

Matěj Outlý 7.B, Petr Kubín 7.B

Tereza Formánková 7.A

Lucie Dočekalová 7.A

Petr Vočadlo 5.A

Tereza Kučerová 3.A

Ondřej Vidlák 3.A, Vojtěch Vaněk 3.A

Šárka Kubizňáková 3.A

Martin Dočekal 3.A

dvojka

Vysvědčení

Jako každý rok se i letos poslední školní lednový den rozdávalo pololetní vysvědčení. Pro někoho znamená pololetní vysvědčení první opravdovou známku, pro někoho je nejdůležitější listinou základní školy. Někdo zažil před vysvědčením krušné chvíle, když stál u tabule a zodpovídal záludné otázky. Někdo se těšil na zprávu, že prospěl s vyznamenáním, a dokonce má samé jedničky. Všichni ale nejspíš cítili napětí, které se na škole usadilo na škole přibližně v polovině ledna a opadlo až v ten osudný den, kdy už se nedalo nic změnit. Ale nebylo toho málo, deváťáci mají letos, stejně jako každý rok navíc ještě jednu velkou událost – vyplňování a podání přihlášek na střední školy. A tak, zatímco mnozí budou střídat co nejlepší známky do druhého pololetí, my si navíc přibereme hlavně přípravu na dubnové zkoušky.

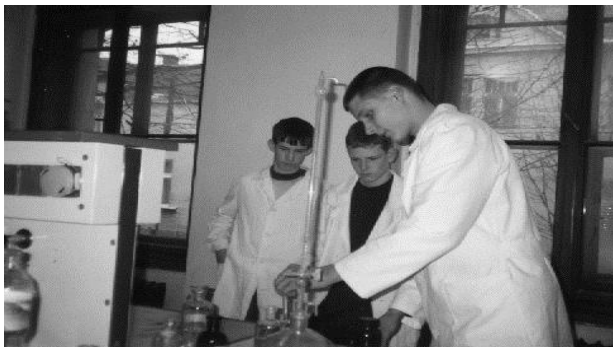
Zatím ještě nikdo neví, jak dopadne. Mnozí si však dávají předsevzetí, že závěrečné vysvědčení bude o hodně lepší než to pololetní. Uvidíme, na - kolik dokážeme svá rozhodnutí splnit.

Jiří Černý, 9.B

dvojka

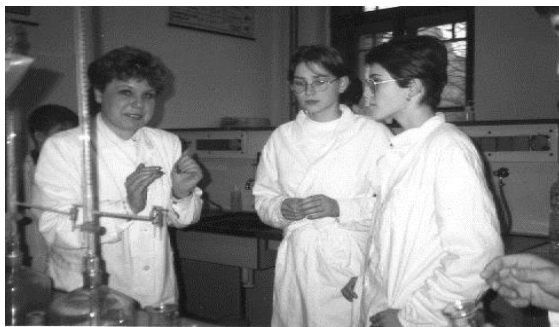
Okénko do SSOŠ chemické

S paní učitelkou Šámalovou jsme využili nabídku ředitelství Soukromé střední odborné školy chemické

v Kolíně k návštěvě jejich laboratoře. Nebylo to jen úplně obyčejné nahlédnutí na zařízení odborné pracovny, měli jsme totiž možnost vidět některé pokusy v provedení tří studentů. Jedním z nich byl Jiří Boháček, bývalý žák naší školy, nyní jeden z nejúspěšnějších studentů 2.ročníku.

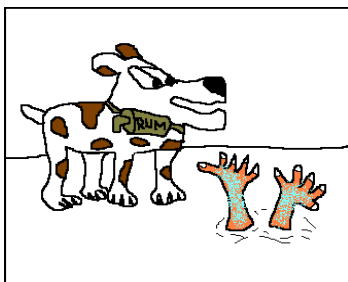
Z fotografií je patrné, že nás pokusy i připojený výklad zaujaly, a kdo ví, třeba někdo z nás bude v této laboratoři předvádět pokusy dalším zvědavým žákům základních škol.

dvojka

POMOC

Jednou jsme jeli do Krkonoš. Náš pes Azor je tu doma. On je totiž bernardýn. Hned jsem se oblékl, před chatou jsem si obul lyže, vzal Azora na vodítko a jel jsem po trase. V tom jsem si vzpomněl, že strejda Jára je tu u záchranářů. Jel jsem tedy za

ním. Jára nás uvítal s potěšením. Hladil Azora. Chvilí jsem s ním mluvil, jak se daří a tak. Potom strejda vyndal malý soudek. Byl to rum. Dal mi to a řekl, ať vyzkouším psa. Myslím si totiž, že Azor má talent pomáhat druhým. Vyjeli

jsme s Azorem a soudkem na Mechový kopec. Najednou Azor začal větřit, vysmekl se a utíkal pryč i se soudkem k vzdálenému křoví. Běžel jsem za Azorem a za chvíli jsem ho dohonil. Azor mě dovedl k dvěma polozavaleným osobám. První muž prohlásil: "Konečně je tady ten nejlepší přítel člověka"! Druhý muž zavtipkoval: "Ale nese ho nějaká velká obluda". Oba se napili, ale ne moc, to bych nedovolil. Pomohl jsem jim ven a odvedl je k Járovi. Uvařil mi čaj a pánům grog a všechno dobře dopadlo.

Petr Vočadlo, 5.A

dvojka

Otázky pro ...

Dnes s Janou Spalovou

1. Čím jste chtěla být jako malá holka ?

Asi vás to překvapí, ale chtěla jsem být učitelkou. Tedy asi do 6. nebo 7. třídy. To jsem si pořád vymýšlela různé příklady a diktáty, které jsem sama psala a s jakou radostí opravovala. Ještě jako hodně malinká jsem chtěla být paní doktorkou. Líbil se mi její bílý plášť a obrázky, které nám rozdávala. A taky zpěvačkou. Zpívala jsem všechno a všude. A to nebylo dvakrát nejmilejší. Zpívat totiž vůbec neumím.

2. Který předmět jste měla ráda ?

Vždycky jsem ráda studovala jazyky a to mi zůstalo. Miluji angličtinu a francouzštinu, ale také dějiny; nejvíce české a anglické.

3. Jak jste se k nám dostala ?

To byla velikánská náhoda, i když na ty nevěřím. Tak to byl osud, ale vy byste mi stejně nerozuměli, jak k tomu náhle a ještě rychleji došlo.

dvojka

4. Líbí se vám tady ?

Věřte, že moc. Doufám, že některý „lump“ nezmění tuto skutečnost.

5. Máte nějaký zlozvyk nebo špatnou vlastnost ?

Zlozvyk? Nemohu žít bez sladkého, mohla bych se živit jen čokoládou a jinými sladkostmi. A jsem také hodně netrpělivá, všechno bych chtěla, aby bylo co nejdříve, nejlépe hned. S tím neustále bojuji. A taky jsem někdy pěkně protivná.

6. Co děláte, když máte chvílku volna ?

Co je to chvílka volna? Kdo to ví, ať mi prosím poradí.

7. Máte nějaké zvíře ?

Mám pejska, je to černý pudlík a jmenuje se Dizzy (anglický výraz raději nehledejte, mohlo by vás to zmást). Bydlíme spolu už čtyři a půl roku a jsme velcí přátelé.

8. Který světový jazyk byste se chtěla ještě naučit ?

Asi španělštinu a italštinu. Ale zdokonalit se ještě ve francouzštině a němčině by bylo nejrozmumnější.

dvojka

9. Máte nějaký oblíbený pořad v televizi ?

To je opravdu těžká otázka. Televizi totiž moc nesleduji. Snad na „dvojce“ noční filmový klub, mám ráda náročnější filmy, ale podívám se i na komedie nebo romance. Dopustit nedám na staré české filmy.

10. Máte nějaké životní motto ?

To mám. Každý je strůjcem svého štěstí. A také to, že člověk nese odpovědnost za toho, v kom vzbudil lásku. To byste mimochodem, školáčky, našli v jedné z mých nejmilovanějších knih. Toto moudro napsal Antoine de Saint-Exupéry v Malém princí.

Mějte se všichni fajn.

Otázky položila **Kateřina Slavíčková**

dvojka

Výlet do hor

Můj nejlepší zážitek byl, když jsme stavěli sněhuláka. Nejdřív jsme museli stavět velkou kouli, pak kapku menší a pak tu nejmenší. Potom jsme stavěli ruce, sice nám padaly, ale pak už to šlo. No a nakonec jsme udělali oči, pusy a nos. Pomáhala nám taky paní učitelka Malá, tak jsme to měli brzo. Pak jsme se začali kouličkovat. Mě někdo trefil do nosu, a tak jsem se začala smát. Pak nám paní učitelka řekla, že už jsme se dost pokouličkovali. Potom jsme chvíli pekáčovali. Po chvíli nám řekla,

abychom jeli dolů. Paní učitelka Malá vždycky zapískala, protože měla s sebou píšťalku. Tak jsme došli k autobusu. V autobusu jsme se převlékli, a pak jsme tam dělali hovadiny. Někdy nám paní učitelka Malá řekla, abychom nedělali bordel, ale to jenom dvakrát. No, a to je konec

mého příběhu.

Tereza Kučerová, 3.A

dvojka

1. otázka: Jaká sportovní událost se stala vloni v únoru?
2. otázka: Z čeho je zemní osa?
3. otázka: Kolik dní má přestupný rok?

ODPOVĚDI

Michal Doležal 6.B

- 1) Vyhráli jsme Nagano.
- 2) To je myšlená čára.
- 3) 365.

Tomáš Bureš 4.B

- 1) To nevím.
- 2) Bůh ví .
- 3) To nevím.

Tomáš Hamrník 7.B

- 1) Nagano.
- 2) Nevím.
- 3) 366.

Marek Procházka 8.B

- 1) Hokejisti vyhráli.
- 2) To je pomyslná čára.
- 3) 366.

dvojka

Tonda Pokorný 6.A

- 1) Nevím, asi Nagano.
- 2) Pomyslná čára.
- 3) 366.

Michal Pokorný 7.A

- 1) No, v únoru, počkej, Železnej hodil stovku.
- 2) Z hlavy.
- 3) 455.

Matěj Novotný 4.A

- 1) Nevím.
- 2) Á, to nevím.
- 3) Nevím.

Michal Tasch 8.A

- 1) Nagano, snad né.
- 2) HA, ha, ha, mlask.
- 3) 365.

Šárka Kubizňáková 3.A

- 1) Hokej.
- 2) To nevím.
- 3) 395.

Roman Svoboda 5A

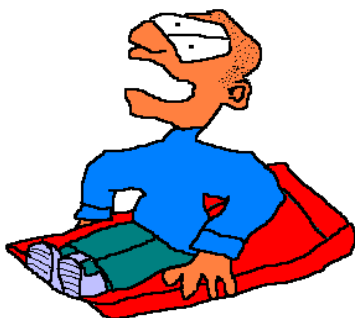
- 1) Nevím.
- 2) Ze země.
- 3) 364.

Otázky položili Petr Král a Jiří Váňa.

dvojka

Hory

Doma jsem se připravil jen tak, tak. Pak jsem celou noc nespál. Pořád sem se těšil. Už jsme tady? To jsem pořád říkal, pořád jsem tou větou někoho otravoval. Celou cestu jsem se koukal z okýnka, jestli už tam nejsme. Pak mě to přestalo bavit. Pak jsem hrál digitální hru, Spidermana. Autobusem jsme jeli asi 2h. 30 min. Už jsme tu, jezdím na pekáči. Najednou prásk, prásk, prásk, a jsem úplně mokrý. Škoda že tam nebyl Krakonoš. Proč tam nebyl?

Ondřej Vidlák
3.A

dvojka

Cesta na lyžák

Sraz byl 17.1. ve 14.00 před naší školou. Odjížděly třídy 7.A, 7.B a 8.B. V autobuse panovala dobrá nálada, a protože je nás mnoho, sedíme po třech. Až do hor pokračuje jízda normálně, ale najednou v jedné z mnoha zatáček zůstáváme stát a autobus hrabe. Zde stojíme asi jednu hodinu a nakonec se autobus konečně rozjíždí. Netrvá to však dlouho a autobus opět uvízne ve škarpě. Naštěstí je to odtud kousek na chatu, a proto jdeme pěšky. Asi po půl kilometru chůze nás vyproštěný autobus dohání, aby nás posledních pár kroků svezl. Konečně jsme na místě po bezmála pětihodinové cestě.

Petr Kubín, 7.B

Dojmy z lyžáku-1

To ráno v Rejdicích jsme šly do vedlejšího pokoje. Zuzka s Ivanou řekly, ať jim s okna sáhnou pro sních. Už jsem to párkrát dělala, ale to mě Zuzana vždycky držela za nohy – teď ne. Lehla jsem si na okno a pokoušela se dosáhnout na sních. Převážila jsem se, spadla po hlavě dolů, stála na rukou a nohy se dotýkaly okna. Holky, místo aby mi

dvojka

pomohly, se smály na celé kolo, když mě viděly na sněhu v ponožkách. Po chvíli mi Zuzana podala ruku a pomohla mi vyškrábat se do okna. Byla jsem úplně mokrá, to holky pobavilo ještě víc, a tak jsem se nakonec smála s nimi.

Tereza Formánková
7.A

Dojmy z lyžáku - 2

Poslední večer v Rejdicích se všichni dobře bavili. Po závěrečném ploužáku jsme se rozešli do pokojů. Celý náš pokoj utichal, jen chvíli jsme si vyměňovaly názory a pak se stalo to, co dodnes nepochopím. Začaly jsme se s Luckou hádat, žádná sprostá slova, ale hádaly jsme se o všem, co nás v té chvíli napadlo. Vůbec nevíme, co to do nás vjelo, vždyť jsme dobré kamarádky. Připadaly jsme si jako očarované, dokud jsme neusnuly. Druhý den bylo zlé kouzlo pryč a my jsme byly schopné si všechno odpustit. Nestalo se vám něco podobného?

Lucie Dočekalová
7.A

dvojka

Výlet na hory

Ráno jsme se sešli v půl osmé před školou. Autobus už na nás čekal. Vzali jsme všechny věci a naložili je. Pak jsme nastoupili do autobusu a jeli jsme. Sedl jsem si s Martinem Šípem. Když jsme přijeli, lyžaři šli lyžovat a my jsme šli na procházku. Vyšli jsme několik kopců, a pak jsme začali stavět sněhuláka. Já s Martinem Šerákem jsme si udělali

kryt, protože nám řekli, že bude koulovačka. Když jsme skončili s koulováním, tak jsme sjeli na pekáčích všechny ty kopce. Potom jsme šli na teplou polévku a čaj. Nakonec jsme šli do autobusu a čekali na lyžaře. Pak jsme odjeli a v autobuse byla nuda. Jel bych ještě jednou.

Vojtěch Vaněk, 3.A

Lyžování

Když jsme přijeli, tak jsme šli na nástup a já jsem zapla lyže, najednou jsem se rozjela a neuměla zastavit a všichni začali lyžovat a já jsem tam tvrdla a paní učitelka říkala, že už za mnou jede, tak pro mě přijela a taky mě naučila jezdit na

dvojka

vleku, a když jsem tam tvrdla, tak mě paní učitelka vzala a jeli jsme spolu a já jsem se naučila trochu lyžovat a paní učitelka mě vzala na vlek a já jsem z něj padala. Ale spadla jsem asi třikrát z vleku, a když jsme vyjeli nahoru, tak mě paní učitelka naučila jezdit, zastavit se, vyhýbat se doprava a

doleva. Potom jsme šli do autobusu, kde jsme se svlíkli z mokrého a šoupli do suchého a šli jsme na polévku a na čaj, najedli jsme se, napili jsme se a paní učitelka prohlásila, že jsme se zlepšili, a museli nám s Honzou zatleskat

a potom jsme šli zpátky k autobusu, kde jsme si vzali lyže a šli jsme na vlek a paní učitelka nám dovolila jít na vlek a poprvé jsem spadla, ale potom jsem už nepadala. Poprvé jsme byli na dětském vleku a podruhé jsem byla na dospělém. A když jsme sjížděla, tak jsem dělala akrobatické kousky a paní učitelka mi říkala akrobatka. A paní učitelka byla jako moje maminka.

Šárka Kubizňáková, 3.A

dvojka

VTIPY

Policista najde na chodníku malé kapesní zrcátko. Podívá se do něj a říká si: „Ten chlap je mi nějak povědomý.“ Doma si sedne k pracovnímu stolu, vyndá seznam podezřelých osob a porovná tvář v zrcátku s fotografiemi. Vtom vstoupí jeho žena: „Copak to tam máš?“ „ale nic,“ odvětlí manžel. „Ukaž, co to máš?“ na to žena. Vezme mu zrcátko, podívá se do něj a prohlásí: „No jo, ženský, na to tě užije!“

Vyprávějí si dvě sekretářky. „Představ si, já mám v kanceláři vycvičenou blechu a ta mi při psaní dělá čárky, háčky, zkrátka celou interpunkci.“ „To nic není. Já mám doma vycvičeného osla, který vaří, pere, žehlí a zašívá.“

„Tak co vaše paměť?“ ptá se lékař pacienta, už delší dobu léčeného. „Lepší se vám?“ „Je to o moc lepší,“ říká pacient. „Ale kdo jste vy, že vás to tolik zajímá?“

**Pro vás vybrala Aneta Trnková a
Veronika Říhová 9.B**

dvojka

NÁŠ SLAVNÝ "LYŽÁK"

Právě přijíždíme do vysněné a očekávané chaty v Rejdicích, kterou vlastní pan Tauchman. Všichni vzpomínáme na cestu. Jak jsme se ztratili, jak jsme zapadli do sněhu, nebo jak se z neznámého důvodu dostal autobus z příkopu.

Už je tma, asi 7 hodin večer a konečně se dostávám dovnitř. Po uložení bot do botárny se třída 7.A, 7.B a třída 8.B přemísťují do jídelny, kde na nás čeká dobrá večeře. Ten večer jsme měli pečené kuře a brambory. Hned po večeři jsme se rozdělili do pokojů. Po chvíli jsme už spokojeně seděli na svých postelích. Večerka byla v devět hodin. Každý den se dopoledne i odpoledne lyžovalo a večer měla nějaká třída program. Většinou se hrály hry: mně se to teda zdálo divné, až na sobotní program, kdy kluci z 8.B a 7.B hráli scénku "Fuj, aneb blaf roku." Parodii na program "Mňam, aneb prima vařečka."

Ne všichni se ovšem zajímali pouze o lyžování. V úterý večer popadla mého kamaráda touha posílat holkám dopisy (náš pokoj byl přímo nad jejich pokojem). Celý večer si posílali dopisy z okna na provázku. Bohužel dopisy viděla paní Tauchmanová a druhý den z toho měli moji spolubydlící pořádný průšvih.

dvojka

V sobotu se konaly závody ve slalomu. Den předtím si každý vylosoval závodní číslo a druhý den se závodilo. V Rejdicích jsou dvě sjezdovky - jedna velká a jedna malá. Závodilo se na té malé. Z kluků se na prvním místě umístil Jan Buchta a z holek Dana Fišerová. Ale já bych měl také dostat cenu. Za to, že jsem se na sjezdovce udržel nejdéle.

Matěj Outlý 7.B,

Výlet na hory

Když jsme přijeli, obuli jsme si lyžáky, vzali jsme si lyže a šli jsme na vlek. Protože jsem byl poprvé na vleku, tak jsem ujel asi do půlky a spadl jsem, vyhodilo mi vázání, ale táta jel za mnou a s vázáním mi pomohl. Pak jsem se vrátil na vlek a už jsem vyjel nahoru bez problémů. Ze začátku jsem jel rychle, a když jsme vyjeli nahoru, křičel jsem jako Kevin. Jeli jsme dolů a v půlce svahu mi vyhodilo vázání, naštěstí přijela mamka, já chtěl vstát, ale dal jsem si lyži mezi nohy a málem jsem si zlomil nohu a bylo dobře, že jenom málem. A pak jsem si najel šusem na skokánky a první jsem skočil dobře a druhý jsem skočil blbě, protože mi vyhodilo vázání. Podruhé už jsem si přibrzdil pluhem. A je to bezvadné mít hodně skokánků za sebou.

Martin Dočekal, 3.A

